

14 NISAN ȘI LUNA PLINĂ

UNII au observat, că data paștilor din anul acesta în calendarul evreesc nu cade deodată cu luna plină. Din această cauză ei au tras concluzia că trebuie să fie vreo greșeală în calculare. La întrebarea lor noi trebuie să dăm răspunsul, că după părerea noastră neclintită nu este nici o greșală în această calculare. E adevărat că 14 Nisan nu totdeauna cade atunci când luna e plină, deși aproximativ coincide cu această dată. Cauza acestei deosebiri zace în unele cazuri în aceea, că între amândouă fazele lunii este o perioadă mai lungă de 15 zile adică între luna nouă și luna plină. Astronomii au metodele lor de a explica aceste deosebiri; totuși pentru această explicare a noastră nu e nevoie ca noi să aducem toate amănuntele acestor explicații. O autoritate astronomică zice: „Din cauza excentrității (depărtarea variată de centru) drumului ce-l face luna nu rareori se întâmplă că scadența timpului ambelor faze ale luni — lună nouă și lună plină — trece peste intervalul de 15 zile”.

În felul acesta s-a întâmplat că noi am sărbătorit Cina de amintire de câteva ori cu o zi și ceva mai bine înainte de luna plină. Așa de pildă în anul 1923, împreună cu alte mii de cercetători ai Bibliei din toată lumea, am urmat calcularea metodei evreești, și am sărbătorit Cina de amintire în seara de 30 Martie, pe când luna a fost plină abia în dimineața de 1 Aprilie; mai mult decât 40 de ore după ce am luat Cina. Tocmai așa s-a întâmplat și cu Cina de amintire, pe care am sărbătorit-o în anul 1919.

E adevărat, că noi punem o anumită însemnătate pe aceea ca luna să fie plină la timpul când se sărbătorește Cina: se recunoaște luna a fost plină la timpul răstignirii lui Cristos; atunci a început luna să scadă și anume tocmai atâta timp cât a crescut înainte de aceasta. Astfel moartea lui Cristos a fost momentul hotărâtor în istoria lui Israel. Cu toate acestea — după cum am arătat mai sus — 14 Nisan nu cade totdeauna atunci când luna e plină, întrucât 1 Nisan începe cu lună nouă și nu rareori se întâmplă că 14 Nisan cade cu 15 zile înainte de luna plină. Cugetul hotărâtor a fost apoi, că — deși 14 Nisan nu cade totdeauna tocmai atunci când luna e plină — totuși cade aproximativ în jurul acestui timp.

În ce privește punctul acesta, este important că în anul 1916 — anul din urmă al vieții Fratelui Russell — el însuși s-a hotărât și a susținut calcularea calendarului evreesc. În anul acela luna nouă a căzut pe dimineața de 2 Aprilie și a ajuns faza deplină în dimineața de 18 Aprilie, cam după 16 zile. Fratele Russell a sărbătorit Cina de amintire în seara de 16 Aprilie — susținând calcularea evreească. Aceasta a fost cam 30 de ore înainte de timpul când luna a fost plină. Aceasta este dovada cea mai puternică posibilă, că Fratele Russell nu a susținut părerea că Cina de amintire trebuie neapărat să se țină la timpul când luna e plină. Dar Fratele Russell a recunoscut, că Cina de amintire cade la timpul când luna e plină, dar că au existat și excepții când nu s-a întâmplat așa. Anul din urmă al vieții sale a fost o astfel de excepție. Noi am dat această explicare nu cu dorința ca cititorii noștri să primească impresia, că noi am da cea mai mare importanță pe data exactă și acurată. Noi nu suntem sub lege, ci sub dar. Sărbătoarea Cinei noastre de amintire este pentru noi mai degrabă un privilegiu și o ocazie decât o poruncă îndatoritoare. Lucrul de căpetenie pe care noi dorim al susține este acela ca toți să aleagă un timp unitar pentru această sărbătoare și ca noi să sărbătorim această Cină în adevăratul ei înțeles.

„Der Herold”. Martie 1932